

Basın Açıklaması

“Ekonomik Krizlerin Yapısal Sorunlarına Çözüm Bulmada Ekonomik Konferansların Etkililiği” Konulu Basın Toplantısında Yapılan Konuşmanın Metni

Alışlageldiği üzere hükümetler, ekonomik kriz ve sıkıntılarla karşılaştıklarında, bu sorunlara çözüm bulmak amacıyla ekonomik konferanslar düzenlemektedir. Ancak bu konferansların sonunda ortaya çıkan ekonomik fikirler, krizin ve zorluğun asıl nedeni olan kapitalist ekonomik düşüncenin kalıplarından öteye geçmemektedir. Özellikle özelleştirme, sübvansiyonların kaldırılması, kurun serbest bırakılması, bütçe açığı veya faizli borçlanma gibi sömürgeci mekanizmalar ve araçlar içeren fikirler öne sürülmektedir. En tehlikeli olanı ise Batılı sömürgeciliğin ve onun uzantıları olan Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşların pençesine düşmektir. Bu süreçte hükümetler, ülkelerimizin zenginliklerini ve kaynaklarını çokuluslu şirketlere ve sömürgeci güçlere ipotek etmektedir.

Sudan, tüm Batılı kuruluşların da hemfikir olduğu gibi son derece zengin ve varlıklı bir ülkedir. Sadece tarım potansiyelini göz önünde bulundurarak onu “dünyanın ambarı” olarak nitelendirmişlerdir. Ya hayvancılık, orman kaynakları ve madenleri gibi diğer zenginlikleri göz önünde bulundursaydı acaba ne olarak nitelendirilirdi? Belki de bu, İngiltere ve Amerika gibi sömürgeci güçlerin neden Sudan üzerinde çıkar çatışmasını girdiklerini açıklamaktadır.

Sudan, gerçek anlamda bir zenginlik deposudur. Yaklaşık 150 milyon dönüm düz ve tarıma elverişli arazisi bulunmaktadır ve şu anda bunun sadece 64 milyon dönümü ekilmektedir. Ayrıca 115 milyon dönüm doğal mera alanına sahiptir. Ülkede Nil nehri ve kolları olan Mavi Nil, Beyaz Nil ve Atbara nehri ile yaklaşık 85 su yolu bulunmaktadır. Yalnızca Nil nehri yılda yaklaşık 86 milyar metreküp su taşımakta, Sudan’a yılda 400 milyar metreküp yağmur yağmakta ve bu miktar giderek artmaktadır. Ayrıca dünyanın altıncı büyük hayvancılık varlığına sahip olan Sudan’da 110 milyon baş hayvan bulunmaktadır. Yıllık balık üretimi ise 42 bin ton civarındadır.

Altın rezervleri ise 1550 ton olarak tahmin edilmektedir. Yani Sudan, Afrika’nın en büyük üçüncü altın üreticisi konumundadır ve üretimi 93 tona ulaşmıştır. Gümüş rezervleri 1500 ton, bakır rezervleri 5 milyon ton, uranyum rezervleri ise 1,4 milyon tondur. Dünya sakız ağacı zamkı üretiminin %80’i Sudan’da gerçekleşmektedir ve bu ürün gıda ve ilaç sektörlerinde 180 farklı alanda kullanılmaktadır. Sudan ayrıca dünya beyaz susam üretiminin %39’unu ve kırmızı susam üretiminin %23’ünü karşılamaktadır. Bu zenginlikler Sudan’ın sunduğu imkanlardan sadece birkaçıdır, daha birçok kaynağa sahiptir.

Nüfusunun çoğunluğu gençlerden oluşmasına rağmen Sudan’da açlık giderek yaygınlaşmakta ve insani yardımlar sürekli gündeme getirilmektedir. Ülke, dünyaya gıda ihraç etmek yerine adeta gıda dilencisi haline gelmiştir! Bu sorun, geleneksel sömürgeci (İngiltere) dönemindeki sahte bağımsızlığından bu yana sürmekte ve şu anda Amerikan sömürgeciliği altında da devam etmektedir. Amerika, savaşları körükleyerek Sudan’ı parçalamış ve halen ajanları ve Amerikan temsilcileri aracılığıyla kalan kısmını parçalamaya çalışmaktadır.

Bütün bunlar gösteriyor ki, ülkenin temel bir ekonomi vizyonuna ve Batılı sömürgeciliğin esaretinden kurtulup Sudan’a dayatılan kapitalist ekonomiyi derin bir çukura atarak gerçek çözümlere ihtiyacı vardır. Kapitalist ekonomi, krizin ana kaynağıdır çünkü sunduğu her çözüm, birer zehirden ibaret olup sömürgeciye bağımlılığı artırmaktadır.

Sudan poundu neden dolara endeksleniyor? Oysa hem pound hem de dolar sadece kâğıt parçasından ibarettir, içsel hiçbir değeri yoktur. Neden IMF’nin ekonomiyi tahrif eden ve servetleri talan eden reçetelerine boyun eğiyoruz?

Ekonomik sorunlar ve krizlere çözüm aranırken, krizlerin bir parçası olan bozuk mevcut gerçeklikten bağımsız düşünülmesi esastır. Bu durum da krizlerin ve ekonomik sorunların nedenlerini anlamayı gerektirmektedir. Barış

zamanındaki durumumuz savaş zamanından daha iyi değildir, bu da uygulanan ekonomik sistemin bizzat krizin ve ekonomik felaketlerin kaynağı olduğunu göstermektedir. Hatta bu zenginlikler, kapitalizmin boyunduruğu altında uluslararası ilişkileri yöneten orman kanunları sebebiyle adeta bir lanet haline dönüşmüştür. Doğru bir düşünceyle bu krizlerden çıkmak, temel meseleleri derinlemesine ele almayı ve çözümleri şekillendirmeyi gerektirmektedir. Ancak bu şekilde ülke, bu karanlık tünelden çıkabilir.

Ekonominin amacı nedir? Mal edinme ve büyütme yolları nelerdir? Malın harcanması, yönetilmesi ve toplumdaki servetin dağılımı nasıl gerçekleştirilir? Ekonomik denge nasıl sağlanır? Özel mülkiyet, kamu mülkiyeti ve devlet mülkiyeti gibi mülkiyet türleri nelerdir? Beytülmal'a ait mallar ve bunların harcama alanları nelerdir? Arazi ile ilgili hükümler nelerdir? Para ve çeşitleriyle ilgili hükümler, faiz ve döviz işlemleri nelerdir? Paradan verilmesi gereken zekât miktarı nedir? Dış ticaretin hükümleri ve kaynakları nelerdir?

Bunların hepsi ekonomik konuların ele alınması için araştırılması gereken konulardır.

Biz Hizb-ut Tahrir olarak, Sudan ekonomisini derin krizden çıkarıp onu dünyanın önde gelen ülkelerinden biri haline getirecek köklü çözümlere sahibiz. Bu bağlamda,

İslam'ın ekonomik ilkelerinin, ekonomik sorunlara doğru çözümler sunduğu ve hem temel hem de detaylarda kapitalist yaşam tarzına tamamen zıt, kendine özgü bir yaşam modeli ortaya koyduğu meselesi ve konusu üzerinde durulmalıdır.

Bu nedenle kapitalist ekonominin, insan ihtiyaçlarını ve doyum araçlarını incelediğini, yalnızca insan hayatının maddi yönüne odaklandığını görüyoruz. Bu sistem, şu bozuk temeller üzerine inşa edilmiştir:

Birincisi: Kapitalist toplumlarda ekonomik sorun, insanın sürekli yenilenen ve çeşitlenen ihtiyaçlarına göre mal ve hizmetlerin görece azlığı ve bu ihtiyaçları karşılamada yetersiz kalmasıdır.

İkincisi: Üretilen bir şeyin değeri, ekonomik araştırmaların temeli olup en çok incelenen konudur.

Üçüncüsü: Fiyat üretim, tüketim ve dağıtım süreçlerinde oynadığı rol itibarıyla kapitalist ekonomik sistemin temel taşıdır.

Kapitalist sistem işte yalnızca bunlarla ilgilenir, toplumun gerçek sorunu olan servetin dağıtımını ve halkın bu servetlere erişimi meselesiyle ilgilenmez. Sudan gibi, muazzam zenginliklere sahip bir ülkede bu zenginliklerin açlık ve yetersiz beslenmeden ölen insanlara nasıl ulaştırılabileceği meselesi hala bir sorun olarak kalmaktadır?

Kapitalist ekonomik sistem, toplumun üzerinde bulunması gereken durumla ilgilenmez; yalnızca ekonomik maddenin ihtiyaçları karşılamasıyla ilgilenir. Bu nedenle ekonominin temel amacı, ihtiyaçları karşılamak için mal ve hizmetlerin, yani doyum araçlarının temin edilmesidir. Başka hiçbir hususu dikkate almadan sadece bu doyum araçlarının sağlanmasını üzerine odaklanır. Kapitalistlere göre mal ve hizmetler sınırlıdır ve bu da insanın sınırsız olarak gördükleri ihtiyaçlarını karşılamak için yetersizdir. Kısacası ihtiyaçların çokluğu ve bunları karşılayacak araçların yetersizliği, yani tüm insan ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek mal ve hizmetlerin eksikliği, ekonomik sorunun ortaya çıkmasına neden olmuştur.

İslam'a göre ekonomik sorun, mal ve hizmetlerin tüm insanlara ulaştırılması ve temel ihtiyaçlarının karşılanmasıdır. Bu nedenle sorun, kaynakların kıtlığı değil, mal ve hizmetlerin dağıtımıdır.

Ayrıca, ekonomi bilimi ile ekonomik sistem arasında bir ayrım yapılmak zorunda. Ekonomi bilimi, mal varlığının artırılması veya kaynakların temin edilmesiyle ilgilenirken, ekonomik sistem bu kaynakların nasıl dağıtılacağını inceler. Her ikisi de ekonomiyle ilgili olsa da birbirinden farklı konuları ele alır ve kavramları birbirinden ayırır.

İslam, servetin kullanımına açıkça müdahale eder. Örneğin, içki ve leş gibi bazı malların kullanımını yasakladığı gibi, dans ve fuhuş gibi insanın bazı çabalarından faydalanmayı da haram kılmıştır. Yenilmesi haram olan malların satışını ve yapılması yasak olan işlerin yönetimini de haram kılmıştır. Bu durum, servet ve insan emeğinin kullanımı açısından böyledir. Öte yandan, servetin elde edilmesine yönelik olarak İslam, avcılık ve ölü araziye ihya etme, kira ve siparişe üretim, miras, bağış ve vasiyet gibi çeşitli hükümler de getirmiştir...

İslam, servetin kullanımına ve nasıl elde edileceğine ilişkin bu düzenlemelerin yanı sıra, üretimi açısından servet maddesini insanların kendilerine bırakmıştır. Diledikleri gibi gerçekleştirirler. Bununla birlikte, malın doğal olarak mevcut olduğunu ve Allah'ın yarattığı bir nimet olduğunu ifade etmiştir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً "Yerde olanların hepsini; sizin için yaratan O'dur." [Bakara 29]

Servetin üretimi konusunda, şeri naslar, İslam'ın insanlara mal elde etme ve emeklerini geliştirme konusunda serbestlik tanıdığını göstermektedir. Müslim'in, Aişe ve Enes'ten naklettiğine göre Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* hurma aşılması konusunda şöyle buyurmuştur:

أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ "Siz dünya işlerinizi daha iyi bilirsiniz." Ayrıca Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in, Yemen'in Cüreş bölgesine iki Müslümanı silah yapımını öğrenmek için gönderdiği rivayet edilmiştir. Bu da şeriatın mal üretimini insanların bilgi ve tecrübelerine bıraktığını göstermektedir.

Bundan, İslam'ın ekonomik sistem üzerine yoğunlaştığı ve ekonomi bilimiyle ilgilenmediği anlaşılmaktadır. İslam, servetin kullanımını ve bu kullanımın nasıl sağlanacağını ele alır, ancak servetin üretimi veya fayda araçlarına dair herhangi bir düzenleme getirmez.

İslam'ın ekonomik politikası, her bireyin tüm temel ihtiyaçlarını tam olarak karşılamayı ve bireyin, yaşadığı toplumun kendine has yaşam tarzına uygun olarak lüks ihtiyaçlarını karşılamasına olanak tanınmasını amaçlar... Bu nedenle, İslam'daki ekonomik politika, bireyi belirli toplumsal ilişkilere göre ele alır, onun yaşam standardını artırmasını ve refahını sağlamasını hedefler. Bu yaklaşım, halktan gelir toplamaya dayalı diğer ekonomik politikalarla tamamen farklıdır.

İslam, mülkiyetin tanımlanmasına büyük önem vermiş ve onu gerçekliğine göre üç türe ayırmıştır: Özel mülkiyet, kamu mülkiyeti ve devlet mülkiyeti. Özel mülkiyet, bir nesne veya fayda üzerinde sahibine bu mülkten yararlanma ve karşılığını alma hakkını tanıyan şeri hükümdür. Bu hüküm, şeriatın insanlara bu mülklerden tüketim, yararlanma ve alışveriş yoluyla faydalanmalarına izin verdiğini ortaya koymaktadır.

Kamu mülkiyeti, şeriatın bir topluluğa, belirli mallardan ortaklaşa yararlanma hakkı tanınmasıdır. Şeriat, toplumun ortak kullanımına sunduğu ve bireylerin tek başına sahiplenmesini yasakladığı malları açıkça belirtmiştir. Bu mülkiyet türü üç ana grupta toplanır.

1- Toplumun ortak ihtiyaçlarını karşılayan ve bir ülke veya toplulukta bulunmadığında insanların başka yerlere dağılmasına neden olabilecek şeyler.

2- Tükenmez madenler.

3- Yapısal özellikleri nedeniyle bireylerin tek başına mülk edinemeyeceği şeyler. Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ: فِي الْمَاءِ وَالْكَلْبِ وَالنَّارِ "Müslümanlar üç şeyde ortaklardır: su, mera ve ateş." [Ebu Davud] Enes'in İbn Abbas'tan rivayetinde ise şu ifade yer almaktadır:

وَتَمَنُّهُ حَرَامٌ "Onun bedeli da haramdır." İbn Mace'nin Ebu Hurayra'dan rivayet ettiğine göre Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

“Üç şey (kullanım hakkı itibarıyla ortak olup) engellenemez: Su, mera ve ateş.” Bu, insanların suya, toprağa ve ateşe ortak olduğunun ve bir bireyin bunlara sahip olmasının yasaklandığının kanıtıdır.

Kamu mülkiyeti bireylere ait olamaz. Tirmizi'nin, Ebyad b. Hammal'dan rivayet ettiğine göre, **“Kendisi (bir gün) أَنَّهُ وَفَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاسْتَقَطَّعَهُ الْمَلِجَ فَقَطَعَ لَهُ، فَلَمَّا أَنْ وَلى قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمَجْلِسِ: أَتَدْرِي مَا قَطَعْتَ لَهُ؟ إِنَّمَا قَطَعْتَ لَهُ الْمَاءَ الْعِدَّ. قَالَ: فَانْتَزَعَهُ مِنْهُ** **Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanına geldi ve O'ndan tuzlayı kendisine vermesini istedi. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem de bu tuzlayı ona bağışladı. Ebyad b. Hammal dönüp gidince (orada bulunanlardan) bir adam: Ey Allah'ın Rasûlü! Ona neyi bağışladığımı biliyor musun? Ona ancak kesilmeyen suyu bağışladın!” dedi. Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem: “O tuzlayı Ebyad b. Hammal'dan geri aldı.”** Su da tükenmezler kategorisine girer. Kamu mülkiyetine ait malların, uluslararası kapitalist şirketlerin göz diktiği kaynaklar olduğu şüphesizdir. Bu varlıklar, Batı'nın Sudan üzerindeki nüfuz mücadelesinin başlıca nedenlerinden biridir ve şu anda bu mücadelenin acısını çekiyoruz.

Devlet mülkiyeti ise, genel olarak tüm Müslümanlara ait olan ancak yönetim ve tasarruf yetkisi halifenin elinde bulunan mallardır. Halife, bu mülkleri kendi içtihadına göre bazı kimselere tahsis edebilir... Şeriat, belirli gelirleri devlet mülkiyeti olarak tanımlamış ve halifenin görüşüne göre yönetilmesini öngörmüştür; örneğin fey, haraç ve cizye gibi gelirler bu kapsama girer. Çünkü şeriat, bu gelirlerin nasıl harcanacağını açıkça belirtmemiştir. Ancak şeriat, belirli bir malın nasıl ve nerede kullanılacağını kesin olarak belirlemişse, o mal devlet mülkiyeti sayılmaz; sadece şeriatın belirlediği grubun mülkiyeti olur. Bu nedenle, zekât devlet mülkiyeti değil, şeriatın belirlediği sekiz gruba aittir ve beytümal sadece bu zekâtın toplanması ve doğru yerlere harcanması için bir araçtır.

Dolayısıyla, ekonomik yaşamın istikrara kavuşması için devletin şeriat hükümlerini hayata geçirmesi zorunludur ve bu da şu yollarla yapılır:

1- Devlet, Uluslararası Para Fonu (IMF) ile iş birliğini kesmeli ve faiz içeren kredileri durdurmalıdır, çünkü bunlar, Allah'a karşı açılmış bir savaştır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ * فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ “Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz, faizden geriye kalanı bırakın. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Rasûlüyle savaşa girdiğinizi bilin. Eğer tövbe edecek olursanız, anaparalarınız sizindir. Böylece ne zulmetmiş ne de zulme uğramış olursunuz.” [Bakara 278-279]

2- Mallardan gümrük vergisi almaktan vazgeçmelidir, çünkü haramdır, fiyatların artmasına yol açar. İslam mallardan gümrük vergisi alınmasını yasaklamış ve bunu büyük bir suç olarak değerlendirmiştir. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bir sahabe'nin zina nedeniyle recmedilen Gamidiyye adlı kadını kötülemesi üzerine şöyle buyurmuştur:

لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَّوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لَّغْفِرَ لَهُ. ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا، وَذُفِنَتْ “Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki, o öyle bir tövbe etti ki, Sâhibu Meks onun yaptığı gibi tövbe etseydi mutlaka affolunurdu.” Sahibi meks, gümrük memurudur.

3- Para biriminin dolara bağlı olmaktan çıkarılarak altın ve gümüşe dayandırılması şarttır, çünkü İslam'da para birimi olarak altın ve gümüş esas alınmıştır. Bununla birlikte, karşılıksız ve teminatsız para basımı durdurulmalıdır, çünkü bu, insanların mallarını batıl yolla yemek anlamına gelir.

İslam, altın ve gümüşü para birimi, ticaret aracı ve malların değer ölçüsü olarak kabul ederek, onlara bağlı şer'i hükümler koymuştur. Örneğin, altın ve gümüş temel alarak kenz yasaklamış, kenz, diyet, el kesme cezası ve sarf gibi sabit hükümleri altın ve gümüşe bağlamıştır. Altın ve gümüşü ticarete kullanılan para birimi, malların değeri, emeklerin karşılığı olarak tanımlayarak, onları para birimi olarak kabul etmiştir. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem altın ve gümüşü, alım-satım değerlerinin ve emeğin ücretinin belirlenmesinde ölçü birimi olarak kabul etmiştir. Bütün bunlar, İslam'da para biriminin altın ve gümüş olduğunu göstermektedir. Çünkü parayla ilişkili

tüm hükümler, bu iki madene bağlıdır. İster madeni para ister işlenmemiş külçe şeklinde olsun, bu iki maden tüm malların ve emeklerin karşılığı olarak kabul edilmiştir.

4- Devletin dolaylı vergiler veya mal ve hizmetler üzerine vergi koyması caiz değildir. Mahkeme harçları, devlete sunulan dilekçelerden alınan ücretler, arazi satış ve kayıt işlemleriyle ilgili vergiler veya katma değer vergisi (KDV) gibi dolaylı vergi türleri de caiz değildir. Çünkü bu tür vergiler, hakkında bir yasaklamanın olduğu bir zulümdür. Peygamberim *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in*

لا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ صَاحِبُ مَكْسٍ “*Meks sahibi cennete giremez.*” sözüyle ifade ettiği meks (haksız vergi) türündendir.

5- Devletin, kâfirler ve onların şirketlerinin ülkenin zenginliklerini ve kamu mallarını yağmalamalarına izin vermesi haramdır. Yabancı yatırımcı ya da kapitalist şirketler adı altında, ülkenin zenginliklerinin kâfirlere ve şirketlerine devredilmesi caiz değildir. Kamu mülkiyetinin özelleştirilmesi ve uluslararası şirketlere devredilmesi sadece ülkenin kaynaklarının yağmalanması anlamına gelmez, aynı zamanda kâfirlerin Müslümanlar üzerinde hâkimiyet kurmasına yol açar. Bununla ilgili olarak Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا “Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.” [Nisa 141]

6- Ayrıca, IMF ve Dünya Bankası reçetelerinin uygulanması durdurulmalı ve bu sömürgeci kuruluşlardan hemen çıkılmalıdır; zira bu kurumlar, dünyadaki krizlerin ve felaketlerin ana nedenidir. Sudan’da sübvansiyonların kaldırılması, para biriminin serbest dalgalanmaya bırakılması bunun en yakın örneğidir. Şu anda sadece “gümrük doları”nın dalgalanmaya bırakılması kalmıştır.

7- Eğitim, sağlık ve tedavi gibi alanlara harcamalar yapması devletin en önemli görevlerinden biridir. Bu görevlerin yerine getirilememesi, kapitalist sistemin uygulanmasının ve sömürgeci kurumlara boyun eğilmesinin bir sonucudur. Bu kurumlardan kurtulmanın yolu, İslam Devleti’nin kurulmasıdır; Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet, İslam ekonomisini hayata geçirerek dünyayı rahmet ve bereketle dolduracak, hayrı ve refahı artıracaktır. Müslümanların Halifesi Ömer’in şu sözünü kendisine rehber edinecektir: “Irak’ta bir köprü üzerinde bir keçinin ayağı kırılrsa, yolu niye düzeltmedin diye Allah’ın benden hesap sormasından korkarım” Bu konuda Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in* şu sözünü kendisine örnek alacaktır:

الإِمَامُ رَأَى وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ “İman çobandır ve güttüklerinden sorumludur.”

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

21 October Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum /Sudan

Tel: +(249) 0912240143 - 0912377707 | E-Mail: spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com